



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Mirabilis Vita Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar Vallisoletanæ**

Deprompta ex ijs, quæ ipsamet jussu Patrum suorum Spiritualium  
consignavit

Vitæ Venerabilis Virginis Marinæ De Escobar. Pars Prima

**Puente, Luis de la**

**Pragæ, 1672**

Cap. 7. Quomodo Christus Dominus in ea compleverit mysteria suæ  
Passionis, efformando in illa crucem quatuor brachiorum, incisam pectori,  
velitque, ut honorentur sua, quoad hoc, arcana judicia.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-38580**

tantus, ut nihil potuerim loqui, nec agere. DEUS sit benedictus!

Pauci dies post hoc præterierunt, & dum aliquando manè agerem cum Domino, exposuit mihi ejus Majestas significationem horum mysteriorum, dixitque: Nunc, Anima, tibi dicam, & scies declarationem istorum mysteriorum, quæ vidisti. Quod fueris conspersa sanguine, erat figura, & significabat, tibi denuò applicari mea merita, & sanguinem effusum pro tua salute, ac remedio. Unctio tui capitis, imbuti illo pretioso liquore, fuit nova unctio, & gratia Spiritus Sancti, quæ tibi est appli-

cata, & gratiosè atq; amanter collata. My-  
sterium lotionis manuum significavit, applicari tibi gratiam, ut purius & perfectius peragas opera, concernentia meum honorem. Tradita autem sunt Angelo mantilia, quæ retinuerunt impressa in ijs signa, ideo, ut die tuæ mortis & judicij particularis, illa exhibeat cæteris Angelis, & hi ex ipsis agnoscant admiranda opera, quæ ego facio in meis creaturis, easdemq; custodiant, ac protegant, videntes amorem, quo erga illas feror, ac propter omnia me laudent, & glorificent.

☉§(\* \* \*)☉

## CAPUT VII.

Quomodo Christus Dominus in ea compleverit  
mysteria suæ Passionis, efformando in illa Crucem quatuor  
brachiorum, incisam ipsius pectori, velitque, ut honorentur  
sua, quoad hoc, arcana judicia.



*Admirabili artificio DEUS extruebat edificium spirituale istius suæ famule, perficiendo, & manifestando sensim in alijs visionibus, quod capere in alijs, speciatim in mysterio Vulnerum & Crucis, cujus in præcedentibus libris facta est totius mentio, ut apparet ex eo, quod sequitur:*

### §. I.

**D**Um, inquit, quodam tempore matutino (in Septembri A. 1622.) agerem cum DEO, nihil minùs cogitans, quàm, quòd mihi esset præstiturus aliquà extraordinariam gratiam, venit ad me S. Dominicus, & loquutus est mihi amanter, dicendo, se venire nomine Domini ad me invisendam, & peragendam mysterium, quod essem visura. Revertita fui Sanctum, ac resignavi me in voluntatem DEI, & Sanctos ex Ordine Sancti Dominici, omnes tenentes luminaria in manibus.

Subitò me accessit meus Angelus Custos, & magna cum charitate, modestia, & verecundia, assistentibus ipsi reliquis meis Dominis Angelis, detexit superiorem partem mei pectoris, ubi formamus signum Crucis, quando nos signamus, & Sanctus Dominicus, perattentè & amanter, accepto quodam instrumento, valde subtili ac delicato, ex manu Sancti Angeli, qui juxta ipsum stabat, formavit Crucem in illa parte, aperiens nonnihil pectus, ità ut erumperet sanguis. Erat Crux instar earum, quas dicimus Caravacenses, habens quatuor brachia, in hunc modum; † Cui statim superimposuit velum admodum subtile, ac delicatum: atq; Sanctus Angelus meus Custos me iterum cooperuit; Sanctus autem valedicens mihi, peramanter dixit: Vale jam, Soror nostra, ego enim feci, quòd eram jussus à Domino. Hoc dicto disparuit, & reliqui omnes, qui cum ipso venerant, Sancti, ac Angeli. Ego vehementer obstupefacta, & consternata, propter hoc factum, ac tantas misericordias,

Kkk

dias,

dias, quas Dominus operatur in hac sua indigna ancilla, dicebam intrā me: Quale est hoc mysterium, quod DEUS est operatus in ista sua miserabili creatura? Dum ita essem absorpta, elevavi oculos animæ, & vidi quendam Angelum DEI, qui quasi expectabat, donec essem disposita, ut me posset alloqui, nomine DEI, & mihi pandere significationem illius mysterij, quod me in tantam admirationem rapuerat: ego tamen agens, more meo, timidè, abstrahendo me, nec illum alloquebar, neq; ferè aspiciebam, quamvis ipsum fuerim reverita. Itā mansi bono tempore, ut diutiùs non potuerim. Videns id Sanctus Angelus, accessit ad meum Custodem, & alloquens ipsum submissè, ut, quid diceret, non audirem, dixit illi, quare venerit jussu DEI, utq; ipse mihi id manifestaret. Quo dicto, abiit, valedicens mihi, ego etiam me ab eo expedivi, non nihil confusa, eò quòd me non exhibuerim talem, qualem me exhibere debuissim, & quòd nescirem, quid secretè fuerit loquutus Angelo meo Custodi. Interea verti oculos animæ, & aspexi, tanquam confusa, & erubescens, meum Sanctum Angelum Custodem, qui me ita videns constitutam, loquutus est mihi amanter, dicendo: Ne propterea confundaris, vel te affligas, nec enim habes causam. Et pro solatio tuo tibi dicam, ipsum nomine DEI venisse, ut tibi aperirèt significationem peracti in te mysterij. Noveris porro, quòd Dominus DEUS Majestatis, post collatas tibi tot ac tantas misericordias, quas experta es, præsertim, quia te signavit omnibus suis signis suorum sacrorum vulnorum, ac eorum, quæ ipsi inflixerunt flagella, & corona spinea, imprimendo tibi illam cum ingenti amorè, vi ac virtute Divinâ, voluerit nunc ex sua bonitate, & altissimis judicijs exhibere tibi gratiam admirabilissimam, nimirum inserere tibi omnem suam Crucem interiorem & exteriorem. Atque ideo te exercuit omnibus modis, quòd te oporteat pati Crucem, qualem ipse fuit passus, tam in anima, quam in corpore, id quòd significant illa quatuor bra-

chia Crucis, quæ vidisti, modo adeò Divino & arcano, ut tota sis penetrata ab ipsa, & quodammodo in illam conversa, sicut vidisti, ac sensisti, dum operatus est hoc mysterium manu gloriosi Sancti Domini.

## § II.

**A** Udiens mea anima hæc mirabilia, Aquæ illi Angelus ipsius dixerat, vehementer obstupuit, & reversa ad se ex illo raptu, cum magno dolore, & extraordinarijs affectibus dixit suo Angelo: Angele mi, ac Domine, quid est hoc, quòd mihi dixisti? Qualia opera, & quæ magnalia sunt ista Omnipotentis DEI, ipsiusque incomprehensibilium judiciorum? Ipse benedictus sit in æternum, propter illa omnia. Verumtamen rogo te nunc, Angele mi ac Domine, ut mihi dicas, quomodo possim ego miserabilis intelligere, aut assequi hoc ænigma Divinæ Sapientię? quā ratione, postquam mea pauper anima suscepit à suo DEO tot ac tanta auxilia, ut ipsam ditaret, ac locupletaret, & DEUS in illa tam infinita ac admiranda mysteria est operatus, ut videatur tota esse Deificata, & ardens amore Divino, totaq; plena heroicis & magnis virtutibus, ita ut esset verum exemplum virtutis, & quasi speculum, in quo omnes conspicerent, & agnoscerent, quis sit DEUS, quæ ipsius infinita Bonitas, Magnificentiā, & Sapientiā; in particula limi sordidi, vilis ac abjecti, malè excocti, quòd non potest retinere liquorem misericordiarum sui DEI, sed totum admittit, ac effundit; quā, inquam, ratione possit fieri, quòd hæc talis anima, in qua DEUS videtur deposuisse sua dona, agat vitam adeò miserabilem, tam ordinariam, tam plenam fragilitatibus, imperfectionibus, ac defectibus, ut potiùs videatur esse opprobrium, modestia, & Crux omnium, nihilq; ulli prodesset, quàm talis anima, cui DEUS exhiberet prædictas misericordias? hoc, Angele mi, ego non capio, nec assequor.   
 vidit Sanctus Angelus mea dicta, meâsque   
 ties iteratas querelas, dixitq; mihi quæ   
 amant.

amantissimè: Dic age, Anima, licet, quidquid volueris; & quiesce: ego enim tibi respondebo nomine DEI ad omnes tuas querelas ac difficultates. Finivit anima mea suam sermonem, cumq; videretur non posse cessare, conticuit, tanquam fatigata suis affectibus. Tum Sanctus Angelus illi dixit: Anima, dic, si Omnipotens DEUS, & Bonitas ipsius ac Sapientia, voluit suâ manu condere aliquam creaturam, illiq; infundere animam, in qua, pro solo suo libitu ac beneplacito, dignatus est operari res sublimissimas, ac singularissimas, & spiritualissimas, atq; ipsi manifestare, & indicare digito altissima mysteria, suarum perfectionum, attributorum, ac Divini Esse: eidemq; DEO ac Domino Omnipotenti placuit facere hoc opus, tam perfectum & spirituale, ac deinde, illud cooperire velo tam subtili, & mirabili, ut oculis humanis, ac inprimis tuis, Anima, vix possit agnosci, donec adsit tēpus, idem opus tam secretum Divinæ Sapientiæ: Si, inquam, isti Domino placuit id facere, quis poterit ipsum prohibere, vel improbare illius Divina opera? Si hic DEUS, ex limo, ex quo te formavit, voluit vas coagmentare, illudque imbuere suavissimis odoribus, adeo, ut licet sit factum ex rudi limo, suo tamen odore & fragrantia aliquid sui valoris manifestet; siq; idem vas luteum, voluit tantâ arte expolire, & includere talibus gemmis, atq; exornare opere encaustico ac tam vario labore, ut pretio adæquet maximos thesauros; & aliquamdiu

occultare, quemadmodum meretur ipsius valor, ut illud postea collocet in abaco suæ Ecclesiæ militantis, ac triumphantis, ubi reponuntur ejus divitiæ, ac thesauri, & vasa diversi generis, omnia solita adhiberi ad Regiam ipsius mensam; Si Omnipotens hoc voluit facere, quis Consiliarius ejus erit? Si immensæ ipsius bonitati, potentia, & Sapientiæ placuit, remanere sub candido velo specierum panis & vini, ita ut, qui illas aspiciunt absq; oculis fidei, non possint intelligere, quale possit esse hoc Divinum mysterium, quis poterit penetrare, vel cognoscere illam summam bonitatem, & infinitam potentiam? Sunt, Anima, immensa DEI, ipsiusq; bonitatis & incomprehensibilem judiciorum opera; non est, qui illa possit assequi: ideoq; nos Sancti ejus Angeli regimus alis capita nostra, & prostrati in ejus conspectu, non scimus aliud dicere, quàm: *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus DEUS.* Hoc est, Anima, quod tibi nomine DEI dico, pro tuo solatio, & tua pace. Quiesce nunc in Domino.

*In ista communicatione significat Sanctus Angelus, præcipuam tantarum misericordiarum, quas consequabatur, causam fuisse, infinitam bonitatem DEI, & æternam ipsius voluntatem. Ut autem eas conservaret, voluisse DEUM easdem tegere, eo velo ipsius miseriarum, de quibus adeo querebatur, donec adveniat tempus illius relegendi in Ecclesia militante ac triumphante.*

